

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/73/2023
Identifikačné číslo spisu:	7716206611
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7716206611.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ B. E., nar. X. a 2/ B. E., nar. X., oboch trvale bytom v G., zastúpených advokátom JUDr. Milošom Kaščákom, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Kalinčiakova 10, proti žalovaným: 1/ O. Q., nar. X., bytom v G., 2/ DUPOS dražobná, spol. s r. o., so sídlom v Trnave, Tamaškovičova 17/2742, IČO: 36 233 935, zastúpená PETKOV & Co s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, 3/ Prvá stavebná sporiteľňa a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 19C/153/2016, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2019 sp. zn. 3Co/15/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaným 2/ a 3/ p r i z n á v a voči žalobcom nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovanému 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 16. októbra 2017 č. k. 19C/153/2016-126 žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby zamietol a priznal žalovaným voči žalobcom náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že neplatnosť dobrovoľnej dražby spôsobuje iba také porušenie ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení účinnom v čase vykonania dražby (ďalej aj „ZoDD“), ktoré je spôsobilé privodiť vážnu ujmu osobám dražbou dotknutých. Podľa tvrdení žalobcov malo dôjsť k porušeniu zákona nedoručením znaleckého posudku. Z dražobného spisu vyplýva, a táto skutočnosť nebola sporná, že znalecký posudok pre účely dražby bol vyhotovený znalcom zapísaným v zozname znalcov, ktorý za posudok v plnom rozsahu zodpovedá, a že dražobník v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 ZoDD odoslal posudok aj oboj žalobcom ako

doporučené zásielky. Pre doručovanie písomností podľa ZoDD platili v čase vykonania dražby primerane ustanovenia § 45 až § 50 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Podľa názoru súdu prvej inštalácie podstatnou skutočnosťou je, či bolo možné u žalobcov uplatniť fikciu doručenia, resp. či nemožnosť jej aplikácie mala priamy vplyv na vážne ohrozenie práv žalobcov v rámci prebiehajúcej dražby a uzavrel, že nedoručenie posudku žalobcom nie je spôsobilé vysloviť záver o neplatnosti dražby. Z dražobného spisu je zrejmé, že žalobcovia písomnosti doručované dražobníkom podľa pripojených originálov doručení okrem znaleckého posudku prevzali. Osobne prevzali oznámenie o začatí výkonu dobrovoľnej dražby, oznámenie o dobrovoľnej dražbe a o mieste jej konania aj výzvu na odovzdanie predmetu dražby. Všetky zásielky boli žalobcom doručované na adresu ich trvalého bydliska aj na adresu G. a zásielky na uvedených adresách aj preberali. Dražobník si adresu pobytu žalobcov riadne zistil dopytom na evidenciu obyvateľov. Inú adresu na Slovensku nemali evidovanú. Žalobcovia síce tvrdili, že sa zdržiavali v zahraničí, pretože tam pracujú od roku 2004, žiadny dôkaz o tom, že sa po začatí dražby vzhľadom na preberanie pošty nezdržiavali v mieste trvalého bydliska nepredložili. Týmto dôkazom mal byť e-mail adresovaný žalobcom z Anglicka pracovníkovi žalovanej 3/ v auguste 2015, ktorým žiadali o umožnenie splátok dvoch úverov. E-mail preukazuje, že žalobca sa v auguste pravdepodobne zdržiaval v Anglicku, nepreukazuje však, že tomu tak bolo aj počas nasledujúcich mesiacov, resp. že sa tam zdržiavala aj žalobkyňa. E-mail neobsahuje žiadne údaje o adrese žalobcov v zahraničí. Súd prvej inštalácie poukázal aj na text listiny zasielanej dražiteľom, ktorým vyzýval žalobcov na súčinnosť pri ohodnocovaní predmetu dražby, podľa ktorého ich, okrem iného, vyzval aj na oznámenie adresy pre doručovanie, ak je rozdielna od adresy trvalého pobytu. Svedkyňa P. síce potvrdila, že komunikovala pred dražbou so žalobcami, ktorí uvádzali, že sa zdržiavajú mimo územia Slovenska, avšak žiadnu korešpondenčnú adresu do zahraničia nikdy neoznámili a komunikovali iba telefonicky. Aj žiadosť žalobkyne o vrátenie zaplatenej splátky úveru 1.300 eur obsahovala adresu jej trvalého pobytu na území Slovenska, nie zahraničnú adresu a tiež splátka úveru 1.300 eur bola uhradená zo slovenského účtu žalobkyne. Žalobkyňa tvrdila, že od roku 2004 sa žalobcovia zdržiavajú v zahraničí. Napriek tejto skutočnosti ani úverová zmluva tento údaj pri pobyte žalobcov neobsahovala. Žalobcovia neohlásili evidencii obyvateľov svoj prechodný pobyt v zahraničí, hoci táto povinnosť je podľa zákona dobrovoľná (§ 8, § 9 zák. č. 253/1998 Z. z.). Žalobcovia však musia počítať s tým, že neohlásenie skutočného pobytu je pre nich rizikom tak vo vzťahu k orgánom štátu, ale aj k zmluvným partnerom, v tomto prípade k veriteľovi zo stavebného sporenia. Podľa názoru súdu prvej inštalácie nie je možné pre neprevzatie znaleckého posudku žalobcami formalisticky pristúpiť k záveru, že dražba vykonávaná žalovanou 2/ bola vykonávaná v rozpore so zákonom a došlo k poškodeniu práv žalobcov tým, že nemohli namietat nízku cenu nehnuteľnosti. Aj spory o neplatnosť dobrovoľnej dražby sú sporovými konaniami a je na žalobcoch svoje tvrdenia v konaní aj relevantným spôsobom preukázať. Žalobcovia riadne preberali na adrese trvalého pobytu zásielky dražobníka, okrem znaleckého posudku. Zo spisu dražobníka tiež vyplýva, že doručoval zásielky na dve známe adresy, a to G. aj G.. Žalobcovia svoje tvrdenie o pobyte v zahraničí v čase začatia výkonu dobrovoľnej dražby a počas jej priebehu okrem vlastných tvrdení ničím nepodložili. Komunikácia so žalovanou 3/ prebiehala iba telefonicky a e-mail ich tvrdenia takisto nie je spôsobilý preukázať. Je namieste vyžadovať nielen od dražobníka, ale aj od žalobcov plnenie si povinností vyplývajúcich zo vzniknutých záväzkov. Bolo povinnosťou žalobcov ako dlžníkov minimálne žalovanú 3/ informovať o svojej korešpondenčnej adrese v zahraničí. Žalobkyňa síce uviedla, že jej oznámila, že je v zahraničí, nepotvrdila však, že by poskytla aj adresu svojho pobytu. Žalobkyňa tiež potvrdila, že vedela o tom, že úver je zabezpečený záložným právom ako aj to, že došlo k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Svedkyňa P. vypovedala, že žalobcovia síce telefonicky komunikovali, ale reálnu snahu o riešenie situácie pred vykonaním dražby neprejavili. Žalovaná 3/ im poskytla viaceré možnosti - splátky, posunutie termínu splátok - ale žalobcovia stále iba sľubovali. Boli riadne upozornení, že ak nebudú úver splácať, bude vykonaná dražba nehnuteľnosti. Zákon umožňuje dlžníkovi odvrátiť dražbu až do termínu jej začatia, pretože podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. k) ZoDD dražobník je povinný upustiť od dražby, ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ a dlžník pred dražbou zloží dražobníkovi na účely splnenia dlhu sumu rovnajúcu sa pohľadávke s príslušenstvom vrátane nákladov dražby. Žalobcovia vedeli o termíne dražby, napriek tomu sa dražby nezúčastnili ani nevyužili možnosť odvrátenia dražby a v celom dražobnom procese vo vzťahu k dražobníkovi boli nečinní. Oznámenie o dražbe, ktoré žalobcovia prevzali, obsahovalo, okrem iných, aj údaj o draženej nehnuteľnosti, ako aj jej cene určenej znaleckým posudkom č. 193/2015, preto cena nehnuteľnosti bola

žalobcom známa pred vykonaním dražby. Napriek tejto skutočnosti sa nepokúsili, aj keď uplynula lehota na námietky k posudku, namietat' cenu nehnuteľnosti, prípadne zvrátiť dražbu uhradením dlhu alebo iným spôsobom ochrániť svoje vlastnícke práva. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že neboli zistené také nedostatky vykonávania dobrovoľnej dražby, ktoré by boli spôsobilé vážnym spôsobom zasiahnuť do práv žalobcov, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov, rozsudkom z 28. februára 2019 sp. zn. 3Co/15/2018 (ďalej aj „odvolacie rozhodnutie“) prvoinštančný rozsudok potvrdil (výrok I.), žalovanej 2/ priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom (výrok II.) a žalovaným 1/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok III.).

2.1. Odvolací súd poukázal v súvislosti s námietkami žalobcov na to, že dražobník plniac si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo ZoDD, všetky zásielky zasielal žalobcom na jemu známe adresy, a to opakovane - na adresy G.. Zo žiadneho výslovného právneho úkonu žalobcov nevyplyva, že by dražobníkovi oznámili, že sa v čase doručovania znaleckého posudku zdržiavali v cudzine, alebo že by dražobníkovi oznámili adresu pre doručovanie odlišnú od adresy jemu známej. Samotný fakt, že žalobcovia fyzicky neprevzali znalecký posudok nie je možné posúdiť ako porušenie povinnosti dražobníka. Dražobník si nepochybne splnil svoju povinnosť podľa § 12 ods. 4 ZoDD a žalobcom znalecký posudok zaslal. Následky fikcie doručenia nastali v dôsledku neprevzatia písomnosti. Žalobcovia si riadne prevzali zásielku s Oznámením o dražbe, ktoré, okrem iných, obsahovalo aj údaj o cene draženej nehnuteľnosti určenej znaleckým posudkom, teda cena draženej nehnuteľnosti im bola známa pred vykonaním dražby. Ako správne skonštatoval súd prvej inštancie, žalobcovia sa nepokúsili namietat' cenu nehnuteľnosti, zvrátiť dražbu uhradením dlhu, či iným spôsobom ochrániť svoje vlastnícke práva. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že v procese dobrovoľnej dražby nedošlo k porušeniu ustanovení ZoDD, ktoré by viedli k neplatnosti vykonanej dražby. Preto podľa § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny, vrátane výrokov o trovách konania, potvrdil.

2.2. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnej žalovanej 2/ priznal ich náhradu a žalovaným 1/ a 3/ náhradu nepriznal, nakoľko im trovy v rámci odvolacieho konania nevznikli.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“), a to podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP s návrhom, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Dovolatelia uviedli, že rozsudky krajského i okresného súdu sú nesprávne, pretože súdy si nesprávne vyložili fikciu doručenia zásielky. Po opise priebehu súdneho konania, ako aj udalostí pred dobrovoľnou dražbou a ustanovení ZoDD, žalobcovia vyjadrili nesúhlas so záverom súdu o tom, že v konaní neboli zistené také nedostatky vykonávania dobrovoľnej dražby, ktoré boli spôsobilé vážnym spôsobom zasiahnuť do ich práv. Pokiaľ išlo o doručenie znaleckého posudku neboli splnené podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia, teda predmetný znalecký posudok nebol žalobcom nikdy riadne doručený, a to z dôvodu, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržiavali, lebo boli v zahraničí. Súd im nedôvodne vytýkal, že svoje tvrdenie o pobyte v zahraničí okrem vlastných tvrdení ničím nepodložili. Táto skutočnosť bola nesporná a žiaden zo žalovaných ju nepoprel ani nerozporoval. Navyše z výpovede svedkyne P. vyplýva, že žalobcovia jej túto skutočnosť oznámili ešte v auguste alebo septembri 2015.

4. Žalovaná 3/ vo svojom stanovisku k dovolaniu žalobcov uviedla, že tvrdenia žalobcov, že boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách tým, že znalecký posudok im nebol riadne doručený, a teda boli ukrátení o svoje právo podať u dražobníka námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby, považuje za bezpredmetné. Žalobcovia si nesplnili povinnosť vyplývajúcu z úverovej zmluvy (oznámiť veriteľovi presnú adresu na doručovanie písomností v zahraničí), preto žalovaná 3/ považovala podané dovolanie za nedôvodné.

4.1. Žalovaná 2/ navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol a priznal jej náhradu dovolacích trov. V podstatnom uviedla, že nastolená otázka je čisto akademická a zároveň skutková. Dovolací súd nemôže napádaný rozsudok skúmať z tohto hľadiska, a musí vychádzať výlučne zo skutkového stavu tak, ako bol zistený okresným súdom a krajským súdom. Upozornila, že skutkové tvrdenia žalobcov o pobyte v zahraničí namietala.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky).

7. Žalobcovia vyvodzovali prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, namietajúc nesprávne právne posúdenie otázky splnenia podmienok fikcie doručenia. Nižšie súdy vychádzali z názoru, že žalobcovia nepreukázali, že sa v čase doručovania znaleckého posudku nachádzali v zahraničí a nezdržovali sa v mieste doručenia.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8.2. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu, spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (quaestio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (quaestio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym, či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

8.3. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa žalobcu riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje totiž dovolaciemu súdu posúdiť, či ide o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a či sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, či je táto otázka riešená dovolacím súdom rozdielne alebo nebola riešená.

9. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní dovolania uplatňoval prílišný formalizmus. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia Civilného sporového poriadku vyžadujú istú mieru formálneho a

obsahového vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Ak však dovolanie aj po zameraní sa dovolacieho súdu na jeho obsah (§ 124 CSP) zostáva nadalej nejednoznačné alebo nejasné v tom, že z neho nemožno s istotou usúdiť, ktorú právne významnú otázku mal dovolateľ na mysli, je potrebné mať na zreteli, že právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v ustanoveniach Civilného sporového poriadku nedáva žiadny priestor pre uplatnenie domnienok alebo dedukcií dovolacieho súdu alebo jeho dohadov o tom, ktorú z viacerých právnych otázok riešených prvoinštančným a odvolacím súdom mal dovolateľ (jeho advokát) na mysli pri formulovaní dovolania.

9.1. Nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, je konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa odvolací súd riešil nesprávne.

9.2. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním, nie o právnu otázku, ktorá podľa dovolateľa mala byť riešená. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom.

10. V dovolaní vo všeobecnosti naformulovali dovolatelia právnu otázku týkajúcu sa splnenia podmienok fikcie doručenia v zmysle analogicky aplikovaných ustanovení OSP, najmä pokiaľ ide o okolnosť (a podmienku fikcie doručenia), či sa adresáti (žalobcovia) v čase doručenia znaleckého posudku na mieste doručenia zdržovali. Dovolací súd sa v prvom rade zaoberal tým, či v danom prípade ide o otázku právnu. Súd prvej inštalácie z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že žalobcovia svoje tvrdenie o pobyte v zahraničí v čase začatia výkonu dobrovoľnej dražby a počas jej priebehu (vrátane času doručovania znaleckého posudku) okrem vlastných tvrdení ničím nepodložili. V tomto ohľade pomerne podrobne uviedol zistený skutkový stav (body 9. až 14. odôvodnenia prvoinštančného rozsudku). Záver, ktorý dovolatelia spochybňujú (nepreukázanie, že sa v čase doručenia znaleckého posudku zdržiavali v zahraničí, resp. sa nezdržiavali v mieste doručenia) je záverom skutkovým, nie je založený na aplikácii právnych noriem súdom na zistený skutkový stav, ale spočíva na vyhodnotení skutkových zistení, ku ktorým dospel súd v rámci dokazovania. Výsledkom tejto činnosti súdu nie sú právne závery, ale skutkové závery, čo znamená, že otázka nie je otázkou právnou, ale ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená vždy len v konkrétnych súvislostiach, a nie vo všeobecnej rovine.

11. Možno uzavrieť, že dovolateľmi naformulovaná otázka nie je otázkou právnou, ale ide o skutkovú otázku, ktorej posúdenie vždy závisí od konkrétnych okolností prípadu. Navyše je potrebné zdôrazniť, že zistené skutkové závery a hodnotenie dôkazov z o strany nižších súdov, týkajúce sa v okolnostiach posudzovanej veci nepreukázania pobytu v zahraničí zo strany žalobcov, nie sú ani celkom zjavne neodôvodnené, či arbitrárne, a teda nemožno ich považovať za zmätočné. Argumentácia dovolateľov vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP predstavuje iba polemiku s rozhodnutím odvolacieho súdu a súdu prvej inštalácie, resp. ide o námietky, ktoré sa týkajú spochybňovania správnosti skutkových zistení. Nesprávnym zistením skutkového stavu, prípadne len samou polemikou s rozhodnutím súdu nie je možné podľa Civilného sporového poriadku vymedziť dovolací dôvod, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci. Uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom (nie otázok skutkových). Podľa dovolacieho súdu takáto argumentácia v dovolaní absentuje. Dovolatelia sa de facto domáhajú opätovného posúdenia nimi tvrdeného skutkového stavu v ich prospech. Takéto tvrdenia nemožno považovať za právne otázky vymedzené zákonom predpokladaným spôsobom.

12. Podľa § 447 písm. f) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až §

435 CSP.

13. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcov vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je prípustné, resp. je nesprávne vymedzené, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.